

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 33Csp/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124405318
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Laurenčíková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2025:6124405318.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudkyňou JUDr. Natáliou Laurenčíkovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, XXX XX D., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Malcho, s.r.o., IČO: 55 962 165, Stankovany 549, 034 92 Stankovany, o zaplatenie 1 498,53 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručенou elektronicky na Okresný súd Banská Bystrica žiadal, aby súd v upomínacom konaní zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu istinu 1498,53 Eur, kapitalizovaný úrok vo výške 66,11 Eur, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1519,58 Eur od 05.09.2024 do 09.09.2024 a zo sumy 1498,53 Eur od 10.09.2024 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 16.02.2023 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2000,- Eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 72 pravidelných mesačných splátkach po 73,28 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Žalobca Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2024 vyzval žalovaného na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené a žalobca touto výzvou upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie budúcich splátok úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalovaný napriek výzve dlžné splátky neuhradil, a teda žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti budúcich splátok úveru Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 20.08.2024 pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 20.05.2024. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 18.09.2024 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 870.41 Eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 1564.64 Eur, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: istina vo výške 16.47 Eur (táto suma predstavuje istinu 13.-15. splátky), úrok vo výške 66.11 Eur (táto suma predstavuje úrok 13.-15. splátky), zosplatená istina vo výške 1482.06 Eur (táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatení za 16.-72).

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní dňa 14.01.2025 pod sp.zn. 33Up/1751/2024 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 1498,53Eur, úrok vo výške 66,11 Eur, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1519,58 Eur od 05.09.2024 do 09.09.2024 a zo sumy 1498,53 Eur od 10.09.2024 do zaplattenia a platobným rozkazom rovnako zaviazal žalovaného k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania.

4. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu. Žalobca v podanej žalobe neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je veriteľ povinný pred uzavretím zmluvy postupovať s odbornou starostlivosťou a skúmať schopnosť dlžníka splácať úver. Pri hrubom porušení týchto povinností sa považuje úver zo zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že Zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to písm. j) všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Žalovaný ďalej uviedol, že Zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN, ktorá bola vypočítaná s dátumom poskytnutia úveru 06.03.2023, z výpisu čerpania splátok a úhrad je však preukázané, že úver bol čerpaný dňa 01.03.2023. Zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, jednak pre to, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy na splatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2024 a rovnako ani výzvy na splatenie celého úveru zo dňa 20.08.2024, nakoľko poštový podací hárok bez presnej identifikácie zásielky, bez podpisu zamestnanca a pečiatky pošty nie je dôkazom o odoslaní ani doručení uvedených listín a jednak preto, že ku dňu vyhotovenia výzvy na splatenie dlžnej sumy, žalovaný nebol v omeškani so žiadnou splátkou s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Ďalej z výzvy na splatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2024 a rovnako ani z výzvy na splatenie celého úveru zo dňa 20.08.2024 nie je preukázané pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, a preto sú tieto úkony v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť neplatné právne úkony. Žalobca tiež nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 druhá veta do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že dokladá všetky listinné dôkazy, z ktorých obsahu posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver: 1.Interný dokument o posúdení bonity s uvedením výšky príjmu, rodinného stavu a podmienok bývania, 2.Potvrdenie o výške dôchodku 3. Úverová správa z registrov dlžníkov NRKI pre účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. K bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy uviedol, že predpoklady pre výpočet RPMN sú na strane č. 2 úverovej zmluvy. Otázka uvádzania RPMN v zmluvách žalobcu, a to hodnotou ku dňu uzatvorenia zmluvy a ku dňu čerpania úveru bola posudzovaná zo strany Európskeho Súdneho Dvora v konaní C-290/19. Žalobca uviedol predpoklady výpočtu RPMN ku konkrétnemu dňu 06.03.2023 poskytnutia úveru, ktorý nasleduje po uzatvorení úverovej zmluvy dňa 16.02.2023 a je pred dňom 06.04.2023 splatnosti prvej splátky. Výzva na zaplattenie dlžnej sumy zo dňa 22. 7. 2024 bola daná na poštovú prepravu dňa 24.07.2024 pod podacím číslom E., doručená dňa 26.7.2024 - vydaná na pošte D.. Výzva k splateniu celého úveru bola daná na poštovú prepravu dňa 21.08.2024 pod podacím číslom RG274978681SK, doručená dňa 26.8.2024 - vydaná na pošte Stupava Žalobca poukazuje na skutočnosť, že zosplatenie je dohodnuté na strane č. 1 úverovej zmluvy a podmienky sú upravené priamo zákonom. Žalobca Výzvou na zaplattenie dlžnej sumy zo dňa 22. 7. 2024 vyzval žalovaného na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplattené a žalobca touto výzvou upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie budúcich splátok úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalovaný napriek výzve dlžné splátky neuhradil, a teda žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti budúcich splátok úveru Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 21.08.2024 pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 20.05.2024. Žalobca zároveň navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku.

6. Podaním doručeným súdu dňa 21.02.2025 sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že pri skúmaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver žalobca nezískal od žalovaného žiadne údaje o jeho nákladoch na stravu, bývanie a celkovo na živobytie. Z dôkazov, ktoré si zaobstaral žalobca si nemohol urobiť reálny obraz o tom, aká suma ostane žalovanému po odpočítaní všetkých nákladov na živobytie. Pri skúmaní výdavkov musí veriteľ vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti. Žalobca tvrdil, že právny predchodca pri posudzovaní výdavkov žalovaného vychádzal zo sumy životného minima v čase posudzovania žiadosti. Z dôkazov predložených žalobcom však nevyplýva, že by žalobca zisťoval priemerné mesačné výdavky

žalovaného na živobytie (SIPO, strava, doprava do práce, lieky, telekomunikačné služby a pod.). Čo sa týka predpokladov použitých na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené ako predpoklady na výpočet RPMN v zmluve o úvere, v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Zo strany žalobcu neboli splnené ani podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pretože výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2024 neobsahuje presnú identifikáciu mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. S poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide pre neurčitost' o neplatný právny úkon. Poukázal na „judikatúru“ Krajského súdu Žilina, ktorý vo viacerých súdnych rozhodnutiach zotrval na svojom právnom názore, že výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí jednoznačne uvádzať konkrétnu mesačnú splátku, pre ktorú dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. (Rozsudok KS Žilina zo dňa 31.07.2024 sp. zn. 7CoCsp/10/2024, Rozsudok KS Žilina zo dňa 31.07.2024 sp. zn. 7CoCsp/8/2024, Rozsudok KS Žilina zo dňa 25.06.2024 sp. zn. 11CoCsp/16/2024 a rozsudok KS Žilina zo dňa 30.04.2024 sp. zn. 11CoCsp/12/2024) Bola potvrdená už aj rozhodnutím Najvyššieho súdu zo dňa 31.07.2024 sp. zn. 5Cdo/188/2023, v zmysle ktorého: „Dovolačí súd nad rámec uvedeného dáva do pozornosti nedávno prijaté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júna 2024 sp. zn. 5Cdo/197/2022, v ktorom v súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok uviedol (hoci primárne pri riešení premlčania úveru v spotrebiteľskom právnom vzťahu), že účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ je s poukazom na § 53 ods. 9 OZ podmienená tým, že veriteľ pred uplatnením práva požadovať splnenie celého dlhu upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na to, že toto právo využije; bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie uvedeného práva neúčinné. Z druhej vety ustanovenia § 565 OZ vyplýva, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, a to až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 OZ). Ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť celý dlh. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený.“ Žalobca zároveň nepreukázal doručenie výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2024 a rovnako tiež nepreukázal doručenie výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 21.08.2024, nakoľko poštový podací hárok bez presnej identifikácie zásielky nepreukazuje doručenie vyššie uvedených listín. Potvrdenie od slovenskej pošty, ktorým žalobca preukazuje doručenie vyššie uvedených zásielok nie je dôkazom toho, že obsahom doručovaných zásielok boli skutočne uvedené dokumenty, keďže v podacom hárku chýba identifikácia zásielok. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov už vo viacerých súdnych rozhodnutiach podal výklad doručovania hmotnoprávných úkonov, žalovaný konkrétne odkazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, zverejnený aj v ZBIERKE STANOVÍSK NAJvyššieho súdu A ROZHODNUTÍ SÚDOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY č. 1/2021 označený ako R 4/2021. Ficcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.08.2024 sp. zn. 5Cdo/133/2023, kde Najvyšší súd nemal za preukázané doručenie výzvy s upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti len predloženým podacím hárkom. Z dôvodu neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka treba vysloviť neplatnosť výzvy a okamžitého zosplatnenia a teda je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako ho uplatnil v žalobe. S poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov je nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremlčaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatnený, v celosti. Súd by nemohol postupovať spôsobom priznania splatných a nepremlčaných splátok, keď by uplatnením predmetného postupu konal v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaný spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, nárok nemožno posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok. Na podporu vyššie uvedeného právneho názoru žalovaný poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024, v zmysle ktorého: „Vychádzajúc z vyššie opísaného procesného

stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdila, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, majúci za to, že k zosplatneniu úveru došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplatnenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal časť uplatneného nároku v spore (spolu s príslušenstvom), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), navyše s ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu „ne ultra petitem“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces.“ Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

7. Podaním doručeným súdu dňa 12.03.2025 žalobca k tvrdeniam žalovaného o absencii zistenia údajov o jeho nákladoch na stravu, bývanie a celkovo na živobytie žalobca uviedol, že táto povinnosť zo zákona nevyplýva vzhľadom na úpravu v § 7 ods. 19 až 42 zákona č. 129/2010 Z.z. a vyššie uvedeného opatrenia NBS, keďže tieto náklady sú zohľadnené vo výške životného minima, ktoré sa odpočítava z príjmu spotrebiteľa. Poukázal na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je hrubým porušením povinnosti veriteľa jeho nečinnosť spočívajúca v nezisťovaní údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra. Zákonodarcu v danom ustanovení použil vylučovaciu spojku „alebo“, a teda tieto dve podmienky nemusia byť splnené kumulatívne. Posudzovanie úverovej schopnosti spotrebiteľa v tomto prípade však nebolo vykonané len na základe nahliadnutia do registrov, ale aj na základe komplexného posúdenia všetkých relevantných faktorov. Žalobca v rámci posudzovania úverovej spôsobilosti spotrebiteľa vykonal všetky potrebné kroky na to, aby zabezpečil objektívne a spravodlivé posúdenie finančnej situácie spotrebiteľa a teda nemôže byť naplnená hypotéza právnej normy, ktorá by zakladala hrubé porušenie povinnosti veriteľa overiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver alebo nekonanie veriteľa s odbornou starostlivosťou. Žalovaný v čase posudzovania schopnosti splácať spotrebiteľský úver nemal žiadne iné úvery, podľa údajov z NRKI, ktoré mal žalobca k dispozícii na základe lustrácie v registri zo dňa 15.02.2023. Konkretizácia splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru podľa názoru žalobcu nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia, a preto ju nie je možné od žalobcu spravodlivo požadovať. Výzva na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá upozorňuje na omeškanie splátky úveru, je právnym úkonom, ktorý je dostatočne určitý aj bez potreby špecifikácie konkrétnej splátky, s ktorou je dlžník v omeškaní. Predpokladom určitosti právneho úkonu je označenie jeho predmetu takým spôsobom, aby ho bolo možné nezameniteľne rozpoznať od iných predmetov. Výzva na zaplatenie dlžnej sumy a výzva k splateniu celého úveru obsahovali všetky zákonom požadované náležitosti. Je zrejmé, že išlo o podania zo strany žalobcu, keďže obidve výzvy obsahovali odtlačok pečiatky s informačnými údajmi žalobcu, adresované žalovanému, ktorý v nich bol označený uvedením mena a adresy. Predmetné výzvy takisto obsahovali číslo úverovej zmluvy a výpočet dlžnej sumy. Žalovaný si ich tak nemohol zameniť za iné úkony a nemohla vzniknúť žiadna nejasnosť ohľadom ich obsahu a účelu. Preskúvanie určitosti prejavu vôle je potrebné posudzovať s princípom prednosti platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou a len v prípade, ak zmysel prejavu vôle nebol určiteľný ani jeho výkladom je možné označiť taký právny úkon za neplatný. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024. Žalobca je toho právneho názoru, že žalobca preukázal riadne a včasné doručenie výzvy s upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ako aj samotnej výzvy na splatenie celého úveru. Žalobca predložil dôkaz v podobe poštového podacieho lístka, ktorý preukazuje odoslanie predmetných zásielok na správnu adresu žalovaného spolu s potvrdením o doručení zásielok zo Slovenskej pošty a preto trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. K doručeniu výzvy s upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ako aj samotnej výzvy na splatenie celého úveru, poukázal na viaceré rozhodnutia NSSR, napr. rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/129/2010 z 28. januára 2011 v ktorom Najvyšší súd vyslovil záver, že: „voči prítomnej osobe (osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí ihneď. Neprítomnej osobe (osobe, s ktorou osoba, realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť fakticky doručený (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť). Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska

posilňuje dobromyseľnosť i právnu istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i (fakticky) nedoručený (adresátom skutočne neprevzatý) prejav vôle pôsobí voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle“.

8. Podaním doručeným súdu dňa 10.07.2025 žalovaný uviedol, že čo sa týka identifikácie mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, táto otázka bola vyriešená kolégiom Najvyššieho súdu SR, ktoré rozhodnutím č. 21 prijalo z Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022 právnu vetu (ktorá bude publikovaná v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR) v znení: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ.)“ S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia je žaloba nedôvodná v celom rozsahu aj z dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatnenej pohľadávky, ale keďže bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné, žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 05.03.2025 sp. zn. 11CoCsp/2/2025, v zmysle ktorého: „Odvolací súd pre úplnosť považuje za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie, ani odvolací súd nemohol priznať žalobcovi ani jednotlivé splátky, ktoré sa stali splatnými pre ich nezaplatenie v lehote splatnosti, nakoľko by došlo k porušeniu zásady „ne upltra petitum“, nakoľko žaloba žalobcu bola skutkovo odvodená od tvrdenia o splatnosti celého úveru. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. 02. 2024, z ktorého vyplýva,“ Vychádzajúc z vyššie opísaného procesného stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku 18 11CoCsp/2/2025 žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdila, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, majúc za to, že k zosplatneniu úveru došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplatnenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal časť uplatneného nároku v spore (spolu s príslušenstvom), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), navyiac s ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu „ne ultra petitum“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces.“

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 31.10.2025, na ktoré sa nedostavil ani žalobca ani žalovaný. Obaja ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a nežiadali pojednávanie odročiť.

10. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: predžalobná výzva zo dňa 18.09.2024, podací hárok, zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.02.2023, úverové podmienky, úverová správa, posúdenie schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver, výzva na zaplatenie dlžnej sumy z 22.07.2024 s podacím hárkom, výzva k splateniu celého úveru zo dňa 20.08.2024, podací hárok, výpis čerpania splátok a úhrad, interný dokument o vykonaní posúdenia bonity, úverová správa z registrov, potvrdenie o výške dôchodku, doklad o sledovaní - zaslaní zásielok od Slovenskej pošty, keď zistil tento skutkový a právny stav:

11. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - bezúčelový úver a revolvingový úver č. 13022045 zo dňa 16.02.2023 súd zistil, že bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru vo výške 2.000 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 18,59 % ročne, so splátkou vo výške 73,28 Eur mesačne, s počtom splátok 36, s RPMN vo výške 20,3 %, bez poistenia a s celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 2638,08 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj úverové podmienky, s ktorými žalovaný súhlasil, čo potvrdil svojím podpisom. Spôsob výplaty úveru - na bežný účet.

12. Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.07.2024 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 155,67 Eur s upozornením na okamžité splatenie celého dlhu s e-podacím lístkom z 24.07.2024.

13. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 20.08.2024 vyzval žalobca žalovaného k splateniu celého úveru v lehote 15 dní, ktorého výšku k tomuto dátumu vyčíslil na sumu 1673,12 Eur s e-podacím lístkom z 21.08.2024.

14. Predžalobnou výzvou zo dňa 18.09.2024 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlhu, k tomuto dátumu vyčíslenému vo výške 1630,89 Eur vrátane príslušenstva, a to najneskôr do 7 dní odo dňa odoslania výzvy s e-podacím lístkom z 20.09.2024. Žalovaného zároveň upozornil na možné vymáhanie súdnou cestou v prípade, že dlh neuhradí.

15. Z Výpisu čerpania splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný čerpal 2000 Eur dňa 01.03.2023 prevodom peňazí na účet. Celkovo uhradil 840,41 Eur a dlh predstavuje 1584,14 Eur.

16. Z dokumentu Posúdenie schopnosti klienta splácať úver súd zistil, že dátum rozhodnutia o poskytnutí úveru je 16.02.2023, že žalovaný je rozvedený, býva v podnájme, má 0 vyživovaných detí, je dôchodca, výška príjmu 642,-Eur, splátky iným spoločnostiam 0 Eur.

17. Podľa ust. § 497 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa ust. § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

20. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

21. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia, d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

22. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré samá vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, a to s poukazom na ust. § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Žalobca ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaný napriek výzve dlžné splátky neuhradil, preto žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Súd preto v prvom rade skúmal, či došlo k zosplatneniu úveru v súlade so zákonom, pretože túto skutočnosť namietal aj žalovaný. V zmysle ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ v spotrebiteľských veciach žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (ust. § 565 Občianskeho zákonníka). Z druhej vety citovaného ust. § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky; zároveň tak môže urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením omeškanej splátky. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne; v prípade, že veriteľ toto právo do splatnosti najbližšej splátky nevyužije, jeho právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pre tú ktorú splátku zaniká. Veriteľovi však nič nebráni v tom, aby v prípade dlžníkovho nesplácania ďalších splátok vyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre niektorú ďalšiu splátku, ak splní podmienky predpokladané ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp.zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.1. 2024 ustálil, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“

27. V konaní nebolo sporné, že žalobca listinou označenou ako „Výzva na zaplatenie dlžnej sumy“ zo dňa 22.07.2024 vyzval žalovaného ako dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 155,67 Eur. Veriteľ vo výzve zároveň upozornil dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru; avšak absentuje v nej konkretizácia splátky, pre ktorú veriteľ zamýšľa zosplatniť úver.

28. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 20.08.2024 oznámil žalobca ako veriteľ žalovanému, že úver predčasne zosplatnil a zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 dní odo dňa vystavenia výzvy. Rovnako ako vo výzve zo dňa 22.07.2024 aj v predmetnom oznámení o predčasnej splatnosti úveru absentuje uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ k zosplatneniu úveru pristúpil.

29. Hoci ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka neustanovujú ako náležitosť výzvy na zaplatenie alebo oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatnil, nemožno neprihliadnuť na všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch; právny úkon musí byť určitý, inak je neplatný.

30. Pre strany úverového vzťahu prináša mimoriadne zosplatnenie úveru vážne následky; zosplatnenie úveru pre veriteľa znamená, že voči dlžníkovi môže uplatniť nárok na zaplatenie celej nesplatennej sumy úveru vrátane príslušenstva; pre dlžníka predstavuje zosplatnenie úveru stratu výhody splátok. Avšak, so zosplatnením je spojená aj otázka uplatniteľnosti pohľadávky na súde a tomu zodpovedajúcimi prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktorú môžu strany sporu v konaní pred súdom využiť; jedná sa napríklad o námietku premlčania, či tvrdenie, že pre splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru neboli splnené zákonom predpokladané podmienky. Súd zastáva právny názor, že výzva prezumovaná v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie

predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie iba výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaju nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní (resp. môže uplatniť) svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka – spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15 -dňová lehota (na upozornenie a uplatnenie tohto práva) musí uplynúť do splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškaním s úhradou splátky (s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní aspoň tri mesiace) potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zaniká. Z uvedeného možno potom vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom účelu ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

31. Špecifikácia splátky, pre ktorú veriteľ mieni pristúpiť k zosplatneniu úveru už vo výzve podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. v oznámení o mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje spotrebiteľovi právnu istotu, že vec bude spravodlivo rozhodnutá; špecifikácia splátky pre spotrebiteľa predstavuje podklad pre procesnú obranu. Zároveň, uvedenie splátky, pre ktorú sa dlh zosplatňuje, neumožňuje veriteľovi dotvárať skutkový stav takým spôsobom, aby bolo možné následne polemizovať, pre ktorú splátku veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru, pokiaľ ho zosplatnil platne. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatniť nie je výzva na zaplatenie dostatočne určitá, a teda dostatočne určitým nie je ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasne zosplatnenie úveru. Z uvedeného vyplýva, že ak v prejednávanej veci nedošlo k špecifikácii splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatniť, resp. zosplatnil, nebol jednostranný právny úkon veriteľa dostatočne určitý, z ktorého dôvodu je úkonom neplatným. Na podporu tejto argumentácii súd dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydané pod sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 6.6.2024, v ktorom najvyšší súd okrem iného uviedol, že; „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh.....Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený....“ Súd musí z úradnej povinnosti skúmať splnenie podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru aj bez námietok spotrebiteľa. Z týchto dôvodov súd nepovažoval za preukázané, že došlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru.

32. Poukazovanie na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.1Cdo/123/2022 z 30. januára 2024 zo strany žalobcu, v ktorom senát 1Cdo skonštatoval, že „...špecifikácia (konkretizácia) splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, nie je podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. V

danom rozhodnutí dovolací súd považoval za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 OZ je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia 3 mesiace po splatnosti“ nie je na mieste, pretože medzi časom už došlo k zjednoteniu rozhodovacej praxe súdov, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu uskutočneného dňa 04. 06. 2025 na podklade rozhodnutia sp. zn. 6Cdo/152/2022 prijal judikát, ktorý bol zverejnený v Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025 pod č. 34. Súd, ktorý rozhoduje po zmene judikatúry, nemôže vedome aplikovať nesprávny, judikatúrou už prekonaný názor. Nový právny názor je vzhľadom na to potrebné aplikovať aj na všetky už prebiehajúce konania.

33. Jednou z náležitostí žaloby je povinnosť žalobcu pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si v konaní uplatňuje svoje právo a ktoré mu zakladajú tvrdený nárok voči žalovanému. Súd je predmetom sporu, a teda skutkovým základom uplatneného nároku uvedeným v žalobe, viazaný. „V súlade s autonómiou súkromnoprávných vzťahov súdy neposkytujú ochranu právnomu vzťahu, právu ani nároku na plnenie, o ochranu ktorého žalobca nežiadal.“ (pozri Civilný sporový poriadok, Komentár, doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kolektív, str. 800).

34. Súd nie je v sporovom konaní oprávnený zaoberať sa iným právnym vzťahom, iným právom ani iným plnením čo do druhu a výšky, než aké boli vymedzené v žalobe a nemôže ani priznať iné plnenie ako to, ktoré bolo v petite žiadané. Súd teda nemôže žalobcovi prisúdiť niečo iné, než žiadal; povedané inak, súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom. Vyplýva to jednak z dispozičného princípu sporového procesu ako aj z viazanosti súdu žalobným návrhom v zmysle ustanovenia § 216 Civilného sporového poriadku. V kontexte uvedeného potom nie je možné priznať žalobcovi plnenie na základe iných, než v žalobe tvrdených skutkových okolností, keď aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí vydanom pod sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 konštatoval: „Vychádzajúc z vyššie opísaného procesného stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdila, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, majúc za to, že k zosplatneniu úveru došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplatnenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal časť uplatneného nároku v spore (spolu s príslušenstvom), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), navyiac s ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu „ne ultra petitem“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces.“

35. Vzhľadom na to, že súd nemôže rozhodnúť o inom nároku ako bol uplatnený v žalobe a vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nepovažuje za preukázané, žalobu v celom rozsahu zamietol a ďalšou obranou žalovaného sa z dôvodu hospodárnosti nezaoberal.

36. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

37. Podľa ust. § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa ust. § 262 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. V danom prípade žalovanému ako úspešnej strane sporu prináleží v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku náhrada trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku). Exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu (§ 50 ods. 1 Exekučného poriadku). Návrh na vykonanie exekúcie sa podáva elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky súdu prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý sa zverejní na webovom sídle ministerstva. Návrh musí byť autorizovaný, inak sa naň neprihliada. Listiny, ktoré je potrebné pripojiť k návrhu na vykonanie exekúcie, sa podávajú elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúcie (§ 48 ods. 7 Exekučného poriadku). Ak oprávnený alebo jeho zástupca nemá aktivovanú elektronicкую schránku, možno podať návrh na vykonanie exekúcie prostredníctvom ktoréhokoľvek exekútora. Exekútor je v takom prípade zástupcom oprávneného pre doručovanie písomností do vydania poverenia na vykonanie exekúcie (§ 48 ods. 8 Exekučného poriadku)